

РЕШЕНИЕ

№ 36994

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8477** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на дирекция "Инспекция по труда" – С. чрез старши юрисконсулт П. Б. срещу Решение № 2214/17.06.2025г. по НАХД № 603/2025г. на СРС, 115 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22-2400403/04.12.2024г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" – С., като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 2 000 лева на 1500 лева. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление, както и да измени решението в частта за разноските.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – "Бартер" ЕООД – [населено място], представлявано от управителя В. Щ., редовно уведомен, не се представява, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 23.08.2024г. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на "Бартер" ЕООД, на строителен обект: строеж на жилищна сграда с магазини и две нива подземен гараж, УПИ I-1010,1011,1012,1473,1474, кв. 10 УПИ III-1010,1011, находящ се в [населено място], [улица]. На място контролните органи са констатирани, че не са обезопасени против падане от височина на хора и предмети стълбищните площадки и прилежащите им рамене от ет. 1 до ет. 7 чрез приспособления /съоръжения, ограждения/, които да са достатъчно високи, изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение. На място са заварени да полагат труд лица, като част от тях са декларирали, че работят за дружеството-жалбоподател.

Съставен е акт за спиране извършването на СМР на обекта, с изключение на дейностите, свързани с обезопасяването му. Впоследствие дружеството е представило протокол за обезопасяване на обекта.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 22-2400403/11.10.2024г. за нарушение на чл. 60, ал. 1 вр. с чл. 61 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Въз основа на така съставения АУАН на 04.12.2024 г. директорът на Дирекция "Инспекция по труда" – С. е издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) на "Бартер" ЕООД – [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 60, ал. 1 вр. с чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /Наредба № 2/22.03.2004 г. /.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното наказание в размер надхвърлящ с малко минималния, съдът е приел за прекомерен и го е намалил до минималния размер - 1500 лева

Решението е правилно в частта му на установеното административно нарушение.

Фактите по случая са правилно установени от първоинстанционния съд, с оглед събраните по делото доказателства, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е приел, че процесното нарушение е безспорно доказано от обективна страна. Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Районният съд е провел съдебното дирене, въз основа на което е достигнал до правилен и несъмнен извод, че дружеството в качеството му на работодател е осъществило състава на вмененото му

административно нарушение чл. 60, ал. 1 вр. с чл. 61 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, тъй като не са били обезопасени стълбищните площадки и прилежащите им рамене на 7 етажа, което създава предпоставки за настъпване на трудови злополуки.

Настоящата съдебна инстанция намира за основателен довода на касационния жалбоподател, че приетите от СРС аргументи за изменение на размера на имуществената санкция, са в противоречие с материалния закон. В случая нарушението се отличава с висока степен на обществена опасност, тъй като пряко застрашава живота и здравето на работещите и представлява нарушение на основно задължение на работодателя – да осигурява безопасни и здравословни условия на труд. Ето защо, определеният от административнонаказващият орган размер на имуществената санкция в размер на 2000 лева е обоснован и справедлив и ще допринесе за постигане целите, заложи в чл. 12 от ЗАНН. В този смисъл постановеното решение като неправилно в частта му за размера на наказанието следва да бъде отменено, а наказателното постановление да бъде изцяло потвърдено.

Съдът намира за основателно и възражението на касатора, че решението е неправилно и в частта за присъдените по съразмерност съдебни разноски. С оспореното решение първостепенния съд е присъдил в полза на нарушителя съдебни разноски в размер на 125 лева. По правната си същност НП е правораздавателен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на лице, извършило административно нарушение, като водещ факт е извършеното нарушение, а не размера на наложеното наказание.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение са допуснати нарушения на материалния закон, поради което същото следва да бъде отменено, а обжалваното наказателно постановление оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в общ размер на 230 лева : 100 лева разноски пред СРС и 130 лева пред АССГ, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2214/17.06.2025г. по НАХД № 603/2025г. на СРС, 115 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22-2400403/04.12.2024г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" – С. и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2400403/04.12.2024г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" – С., с което на "Бартер" ЕООД – [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 60, ал. 1 вр. с чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004г.

ОСЪЖДА "Бартер" ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Щ., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. съдебни разноски по делото в размер на 230 /двеста и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.